

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.276 van 30 maart 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 19 maart 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), aan verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2009 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van de kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 maart 2007 dient de verzoekende partij een eerste asielaanvraag in België in. Op 3 april 2007 richt de gemachtigde van de minister een overnameverzoek tot de Griekse autoriteiten, gelet op het feit dat op basis van het vingerafdrukkenonderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken gebleken was dat van verzoekende partij op 4 oktober 2006 in Griekenland reeds vingerafdrukken waren genomen. Op 16 april 2007 verklaren de Griekse autoriteiten zich akkoord met de overname en stellen dat zij een asielaanvraag van verzoekende partij reeds onderzocht doch in eerste aanleg verworpen hadden. Op 27 april 2007 neemt de gemachtigde van de minister een eerste beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) en op 22 juni 2007 wordt

verzoekende partij naar Griekenland overgebracht. Op 5 februari 2008 dient verzoekende partij een tweede asielaanvraag in België in. Op 19 februari 2008 richt de gemachtigde van de minister een overnameverzoek tot de Griekse autoriteiten en vraagt deze met spoed en niet later dan 4 maart 2008 te antwoorden. De Griekse autoriteiten laten na binnen deze termijn te antwoorden, zodat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.

1.2. Op 19 maart 2008 neemt de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 20, §1c van de Europese Verordening 343/2003.

1.3. De gemachtigde van de minister brengt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens op de hoogte dat verzoekende partij op 3 september 2008 een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend, maar dat zij op 3 oktober 2008 vrijwillig naar haar land van herkomst, met name Iran, is teruggekeerd.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

3. Ontvankelijkheid van het beroep

3.1. De Raad werpt ambtshalve de exceptie van gebrek aan belang op.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS, 4 augustus 2005, nr. 148.037).

3.2. De Raad stelt vast, op basis van de informatie door de gemachtigde van de minister verstrekt, dat verzoekende partij op 3 september 2008 een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend, maar dat zij vervolgens op 3 oktober 2008 vrijwillig naar haar land van herkomst, met name Iran, is teruggekeerd.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij door haar eigen vrijwillige terugkeer naar haar land van herkomst impliciet doch zeker afstand doet van haar asielaanvraag (cf. RvS 28 oktober 2005, nr. 150.884). Gelet op het feit dat verzoekende partij zich met het instellen van een beroep tot nietigverklaring tegen de bestreden beslissing verzet tegen een overdracht aan Griekenland en wenst dat haar asielaanvraag in België behandeld wordt, maar zij door haar vrijwillige terugkeer afstand heeft gedaan van haar asielaanvraag, kan een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing haar geen nut opleveren. Wat overigens de

middelen betreft die verzoekende partij aanvoert tegen de betreden beslissing wordt vastgesteld dat deze doelloos zijn geworden aangezien zoals hierboven blijkt verzoekende partij vrijwillig naar haar land van herkomst is teruggekeerd en daardoor afstand van haar asielaanvraag heeft gedaan. Ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de beslissing die haar asielaanvraag in België betreft (RvS 10 maart 2006, nr. 156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404; RvS 7 september 2004, nr. 134.640).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

Ch. BAMPS.